

den ubetinget sige nej, og finde sig i en Sag, hvis der blev rejst en saadan fra Ministeriets Side, som der dog vist ikke kan være Tale om. I Henhold dertil ser Udvalget ikke rettere, end at Staten er forpligtiget til selv at opkræve Skatterne og foretage Regnskabs- og Bogføring af, hvad dermed staar i Forbindelse, samt at det bliver indlagt under den ansvarlige Embedsmand, nemlig Borgmesteren i Aalborg. Hvad Beløbet angaar, har man haft noget at holde sig til, idet der foreligger lignende Forhold baade i Odense og Aarhus. Der opkræves Skatterne nu ogsaa af Kæmneren, hvad der vist ogsaa vil være det heldigste og vistnok ogsaa medføre mindst Udgift. I disse to Byer gives ogsaa 200 Kr. for Opkrævning af Skatterne; det foregaar paa den Maade, at Borgmestrene faa det bevilget til deres Kontorholdsgodtgørelse og deraf udbetale 200 Kr. til vedkommende Kæmner, og man kan ikke sige fra Udvalgets Side, at det er for meget. Naar Regnskabsføring og Beregning, og hvad dertil hører, skal gaa over til Borgmesterkontoret, kan man ikke sige, at det paa nogen Maade kan være mindre end 600 Kr., thi enten maa vedkommende Embedsmand antage en Kontorist eller ogsaa forhøje Lønnen for det nuværende Personale, hvis det er muligt, at det kan udføre Arbejdet, og derfor foreslaar Udvalget at bevilge det af Regeringen foreslaagne Beløb. Hvad dernæst det andet Spørgsmaal angaar, som vedrører Borgmesterembedet i Helsingør, har Udvalget, som jeg før nævnte, søgt Oplysninger i de Skrivelser, som i sin Tid bleve sendte til Finansudvalget. Det er jo deri oplyst, at da den kongelige Raadmand var afgaaet ved Døden, skulde ifølge Købstadkommunalloven hans Forretninger overgaa til Borgmesterembedet. Det er jo ganske rigtigt, og der blev i denne Skrivelse fremhævet, at den kongelige Raadmands Forretninger særlig havde været: Opkrævning, Beregning og Bogføring af de kongelige Skatter — man har ikke nogen Oplysning om, hvori de øvrige Raadmandsforretninger bestaa — og det er vel egentlig det, der medfører nogen Udgift af nogen Betydning. Der blev foreslaaget af Finansudvalget paa Finansloven 1893—94, at der skulde bevilges et Beløb af 1,150 Kr., som jo saa at sige er en Fordobling af Kontorholdsgodtgørelsen til dette Embede. Det var i Forhold til den Kontorholdsgodtgørelse, som vedkommende Embedsmand havde, en stor Forhøjelse, næsten, som jeg nylig sagde, en Fordobling af Kontorholdsbetraget. Men ikke nok hermed; paa Tilægsbevillingsloven blev der forlangt en

Efterbevilling for det halve Finansaar 1892—93 af 555 Kr., og der blev endvidere tilføjet i Skrivelsen, at da den vedkommende Embedsmand, som var død, havde efterladt sine Forretninger i en Tilstand, som medførte et Ekstraarbejde for den vedkommende Borgmester, maatte man forlange et yderligere Beløb af 150 Kr., saa at Borgmesteren for dette Halvaar fik 705 Kr. Saaledes har dette Forhold udvirket sig, og det foreligger nu paa en Maade til Revision. Man kan fra Udvalgets Side ikke sige andet, end at Finansloven her, som i saa mange andre af disse Tilfælde, har været noget rundhaandet, og vel endogsaa for rundhaandet; thi naar man stiller Forholdene i Helsingør sammen med Forholdene i Aalborg, maa man erkende, at Aalborg er en By, som er betydelig større end Helsingør, idet Aalborg har et Indbyggerantal af 19,503, medens Helsingør kun har et Indbyggerantal af 11,076, og naar det i Skrivelsen er fremhævet, at Raadmandens væsentligste Forretninger have været: Opkrævning, Beregning og Bogføring af de kongelige Skatter, maa det vistnok indrømmes, at naar man nu giver et Beløb af 873 Kr. 21 Ore til en Forøgelse af Kontorholdsgodtgørelsen for dette Embede, maa dette godt kunne bestrides for dette Beløb. Om og paa hvilken Maade vedkommende Embedsmand vil bruge Beløbet, enten paa den Maade, at der bliver ansat en Kontorbetjent, hvad nok er muligt, eller ved Siden af maatte vil bruge lidt af Beløbet til Ekstraarbejde, er overladt til vedkommende Embedsmand selv. Man har ikke i Betænkningen anstillet nogen Beregning over, hvor meget der skal gaa til personlig Lønning o. s. v., men Forholdet er saaledes, at hvis der bliver for meget paa en Konto, kan man benytte det paa en anden Konto, hvor der er bevilget for lidt. I Henhold til disse Betragtninger foreslaar Udvalget, at 2,240 Kr. ned sættes til 2,000 Kr., og jeg skal hermed anbefale at stemme for det stillede Endringsforslag og for Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Hørring):

Jeg skal anerkende den gode Modtagelse, dette Lovforslag har faaet i Udvalget og skal kun tillade mig at gøre nogle korte Bemærkninger med Hensyn til Borgmesterembedet i Helsingør. For dette Embede vil Udvalget ned sætte Kontorholdsgodtgørelsen med 240 Kr. Forholdet er jo det, at den Forøgelse af Kontorholdsudgiften, der her er Tale om, er fremkaldt ved, at der til Embedet er henlagt en hel Del ny Forretninger, som Em-